

"Her An Yenilenen Mucize: Sonsuz Çeşitliliğin Arkasındaki Gizem"

(TÜRKÇE VE İNGİLİZCE)

Son sözlerin ardından gelen sessizlik, hakikatin derin vadilerinde yankılanarak, dinleyenlerin kalplerinde yepyeni pencereler açmıştı. Söylenmiş her cümle, zihnin sınırlarını zorlayan bir rüzgâr gibi, düşünceleri daha önce **hiç bilinmeyen diyarlara** taşıyordu. Bu suskunluk, bitişin değil, yeni bir başlangıcın habercisiydi aslında.

İnançlı Kişi'nin, Bediüzzaman'ın satırlarıyla açtığı kapıdan geçtiklerinde, *artık geri dönmek mümkün değildi*. **Kalpler, vicdanın pusulasıyla hakikate doğru yola çıkmış, akıl ise bilimle örülmüş köprülerden geçerek ilerlemeye hazır**dı. Zihinlerde doğan yeni sorular, bir sonraki bölüme açılan kapının eşiğinde bekliyordu.

Şimdi odadaki herkesin zihni, bilim ve mantıkla sınırlandırılmış eski anlayışlarını yeniden gözden geçirmenin tatlı ama zorlayıcı sancısıyla doluydu. **Artık mesele, hakikatin var olup olmadığı değil, onun nasıl anlaşılacağıydı. Bu yeni sorgulama, basit bir cevap arayışı değil, hayat boyu sürecek bir anlam yolculuğunun ilk adımlarıydı.**

İşte bu derin uyanışın tam ortasında, İnançlı Kişi hafifçe doğruldu; gözlerinde bilinçli bir dinginlik, sesinde ise içten bir davetin sıcaklığı vardı. Odadaki herkes, yeni soruların heyecanı ile yeniden düşünmeye hazırlanıyordu. Çünkü "**hakikat**", artık sadece dışarıda keşfedilen bir şey değil; **kalbin ve aklın birlikte ulaşacağı bir ufuk çizgisine dönüşmüştü.**

Şimdi, herkesin kalbinde tek bir soru yankılanıyordu:

Hakikatin ışığında bilim ve inanç arasında kurulan bu eşsiz bağ, bizlere hangi yeni dünyaların kapısını açacaktı?

**İnançlı Kişi:** Arkadaşlar, Üstad'ın burada anlattığı gerçeği bir kez daha birlikte düşünelim.

Bediüzzaman bize, kâinattaki yaratılışın her an yenilendiğini ve sürekli **yeni** eserler ortaya çıktığını ifade ediyor. O, tabiatın Deist düşüncede olduğu gibi, bir makine veya bir matbaa gibi işleminin mümkün olmadığını söylüyor. Çünkü bir **matbaa düşünelim; aynı kalıpla, aynı kitabı yüzlerce, binlerce kez hiç müdahale edilmeksizin basabilir**. Bir defa ayarlanması yeterlidir. Ama **matbaa, yeni ve farklı bir eser ortaya koymak istediğinde, mutlaka dışarıdan yeni bir müdahaleye ihtiyaç duyar**. Yani matbaa, kendi kendine yeni bir eser tasarlayamaz.

Kısa bir an durdu ve gözlerini masadakilere çevirdi. Deist, meraklı bir ifadeyle doğrulurken Ateist ve Agnostik dikkat kesilmiş, bekliyordu.

**İnançlı Kişi:** Bir matbaa düşünün; belirli kalıplarla sürekli olarak aynı kitabı, aynı sayfaları, aynı harflerle basabilir. Tek bir kalıp kullanır ve o kalıptan sürekli olarak aynı eser çıkar. Fakat matbaanın **yeni** ve **farklı** bir eser basması gerektiğinde, mutlaka dışarıdan yeni bir müdahaleye, yani bilinçli bir düzenlemeye ihtiyaç duyar. Çünkü **matbaa, yeni bir kitap tasarlayamaz; sadece kendisine verilen kalıba göre tekrar üretim yapar.**

Hafifçe öne doğru eğildi ve sesine daha fazla dikkat çeken bir vurgu ekleyerek devam etti:

**İnançlı Kişi:** Şimdi bunu tabiat için düşünelim. Eğer tabiat dediğimiz sistem, Deistlerin düşündüğü gibi otomatik çalışan bir matbaa gibi olsaydı, karşımıza hep aynı eserin, aynı şeklin veya aynı varlığın çıkması gerekirdi. Ancak dikkat edin; insanlık tarihinin başlangıcından beri, milyarlarca insan dünyaya gelmiştir. Her birinin yüzü, parmak izi ve hatta DNA yapısı tamamen benzersizdir.<sup>1</sup> Bu benzersizliği üretmek için, her bir insan için **ayrı** bir matbaa kurulmuş olması gerekmez miydi? Ve bu matbaaların birbirlerinden haberdar olması, neyi nasıl farklı yapacaklarını kararlaştırması gerekmez miydi? Oysa kâinatta böyle farklı ve birbiriyle haberleşen milyarlarca matbaa yok. **Bir tane kâinat var ve onun arkasında çalışan tek bir tabiat var.<sup>2</sup> Tek bir tabiat nasıl oluyor da sonsuz bir çeşitlilik ve benzersizlik üretiyor?**

Dinleyicilerin zihninde bu örnekle birlikte yeni bir kavrayış belirdiğini fark ederek devam etti:

**İnançlı Kişi:** Bunu daha da çarpıcı hâle getirmek için insan yüzünü düşünün. Hazreti Âdem'den (as) bugüne kadar milyarlarca insan gelip geçti. Düşünün; şu an yaşayan 8 milyar insan bile, aynı temel organlara sahip olmalarına rağmen birbirlerinden tamamen farklı yüzlere sahiptirler. Geçmişte yaşamış milyarlarca insanı da ekleyin bu hesaba. Her bir yüz, bir diğerinden farklı yaratılmıştır; her biri eşsiz ve benzersizdir. **Böylesine incelikli ve sonsuz çeşitlilikteki tasarım, nasıl olur da bilinçsiz ve tekdüze çalışan tabiat matbaasından çıkar?** İşte **Bediüzzaman'ın bize anlattığı “mucize” tam olarak burada başlıyor.**

İnançlı Kişi biraz daha duraksadı ve örneğini bir başka noktaya taşıdı:

**İnançlı Kişi:** Ya kar taneleri? Dünya var olduğundan beri sayısını hesap bile edemeyeceğimiz kadar çok kar tanesi gökyüzünden yere indi. Milyarlar, trilyonlar... hatta rakamlara sığmaz sayıda kar tanesi yağdı. Ama **bilim bize net olarak gösteriyor ki;** mikroskop altında bile tamamen birbirinin aynısı olan iki kar tanesi **bulunamadı.** Her kar tanesi ayrı bir sanat, ayrı bir desen, ayrı bir hikmetle yaratılıyor.<sup>3</sup> Eğer tabiat kendi başına, bir matbaa gibi olsaydı, bu sonsuz çeşitlilik nasıl mümkün olurdu? **Her farklı eser için yeni bir müdahale, yeni bir yaratma gerekir.**

Dahası, eğer Deist düşünceyle varlıklara bakacak olursak, **her farklı varlık için ayrı ayrı matbaaların kurulması ve bu matbaaların sürekli olarak birbirlerinden haberdar olup, hangi varlığın nasıl farklı olacağını sürekli planlamaları gerekirdi.** Ancak böyle bir

sistem ne mümkündür ne de kâinata böyle bir mekanizma görülmektedir. Çünkü **bir tane kâinat var ve bir tane tabiat var**. Bu durumda, her an, her yerde, her varlıkta devamlı bir yaratma ve müdahale söz konusudur. İşte **bu durum, akıllara durgunluk veren gerçek bir “mucizedir”**.

İnançlı Kişi, sözlerini daha da sadeleştirerek güçlü bir biçimde tamamladı:

**İnançlı Kişi:** Demek ki, **sürekli ve HER AN gerçekleşen bu farklı yaratılış, bilinçli bir müdahale olmadan imkânsızdır**. İşte bu, tabiatın arkasında her an faal olan, sonsuz kudret sahibi bir Yaratıcı’nın varlığını apaçık gösteriyor. Bu mucizeyi görebilmek için gözümüzü açmak değil, kalbimizi ve aklımızı da açmak gerekiyor.

Bu ifadeler, odadaki herkesin zihninde yeni kapılar açmıştı. İnançlı Kişi’nin ortaya koyduğu düşünceler artık **soyut birer kavram olmaktan çıkmış, hayatın içinden, elle tutulur ve gözle görülür bir gerçekliğe dönüşmüştü**. Dinleyicilerin gözlerinde, biraz önce belki de hiç düşünmedikleri bu hakikatin şaşkınlığı vardı.

Son sözlerinin ardından odadaki sessizlik daha da derinleşti. Sanki herkes, şimdiye dek farkına varmadıkları ama her an şahit oldukları bu gerçeğin ağırlığını hissediyor, iç dünyalarında yeni bir uyanış yaşıyordu. Bu basit ama derin örnekler, zihinlerde yankılanan güçlü bir çağrıya dönüşmüştü. Artık **mesele, uzak ve anlaşılması güç bir fikir olmaktan çıkmış, apaçık bir hakikat olarak gözler önüne serilmişti**.

Bu sözler, bir kapanış değil, bir başlangıcın işareti gibiydi.

**Ateist:** Konuşmalarınız boyunca bilimsel kaynaklara dayanarak öne sürdüğünüz fikirleri gerekçelendirdiniz ve bu oldukça etkileyiciydi. Ancak, az önce Bediüzzaman’ın **Tabiat Risalesi**nden okuduğunuz bu harika ifadelerin bilimsel dayanaklarını da bizimle paylaşabilir misiniz? Özellikle, doğa yasalarına ve varlıkların düzenine dair bu açıklamaların **modern bilimle nasıl örtüştüğünü görmek isterim**. Bu, tartışmayı daha kapsamlı ve anlamlı bir zemine taşıyacaktır.

Ateist’in bu sorusu, odadaki sessizliği bir kez daha keskin bir bıçak gibi yararak dinleyenlerin dikkatini yoğunlaştırdı. Herkes, İnançlı Kişi’nin bu soruya nasıl bir karşılık vereceğini merakla bekliyordu. Ateist’in yüzünde, bir yandan hakikati anlamaya çalışan samimi bir ifade, diğer yandan bilginin kapısını aralamaya hazır bir heyecan vardı.

İnançlı Kişi, Ateist’in sözlerini büyük bir dikkatle dinledi. Gözlerini hafifçe kıskarak, onun samimiyetini ve merakını anlamaya çalıştı. Yüzünde hem bir huzur hem de derin bir düşüncenin gölgesi belirdi. Derin bir nefes aldı; bu nefes, söyleneceklerin ağırlığını taşımaya hazırlanan bir ruhun işareti gibiydi.

Ancak o an, İnançlı Kişi’nin konuşmaya başlamasını bekleyen herkes, onun dudaklarından dökülen kelimeleri duyamadı. Çünkü İnançlı Kişi, kelimeler yerine bir gülümsemeyle karşılık

verdi. Bu gülümseme, bir son değil, bir davet gibiydi. Adeta, “*Cevap burada değil, bir sonraki adımda*” diyordu.

Başını kaldırdı ve sakın bir ses tonuyla konuştu:

**İnançlı Kişi:** Değerli arkadaşlar, bu mesele burada bitmeyecek kadar derin. Bilim ve hakikat arasındaki bu eşsiz ilişkiyi, Bediüzzaman’ın ifadeleriyle modern bilimsel gerçekler arasında kurulan bağı, gelecek bölümde ele almayı çok isterim. Şimdilik, bu sorunun cevabını beklerken düşüncelerinizde bu köprüyü kurmaya çalışın. Çünkü **hakikat, yalnızca bir cevabı beklemek değil, onu arama yolculuğunun ta kendisidir.**

Odadaki hava, bu sözlerle bir kez daha değişti. Herkes, gelecek bölümde nelerin tartışılacağını merakla bekler hale geldi. İçlerinde bir kıvılcım çakmış, bu kıvılcım hakikatin izini sürme isteğini körüklemişti. Ateist’in yüzünde, tatmin edilmemiş bir merakın yanı sıra, yeni bir keşfin eşiğinde olduğunu hisseden bir ifade belirdi.

Agnostik, başını hafifçe sallayarak bu yeni süreci zihninde tartmaya başladı. Deist, derin bir iç çekerek, kendi içinde bu tartışmanın yankısını hissediyordu. Oda, bu kısa konuşmayla bir kez daha sessizliğe büründü. Ancak bu sessizlik, bir sona değil, büyük bir başlangıcın habercisine işaret ediyordu.

Ve bu başlangıç, okuyucuların zihninde yankılanarak şu soruyu sormaya devam ediyordu:

“*Hakikatin izinde bir adım daha ileri gidildiğinde, bizi neler bekliyor?*”

**Bir sonraki bölümde görüşmek üzere, inşallah...**

---

<sup>1</sup> Jain, A. K., & Ross, A. A. (2021). Fingerprint biometrics: Anatomy, individuality, and matching. *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*, 43(2), 365-386.

<https://doi.org/10.1109/TPAMI.2020.3042374>

Sheehan, M. J., & Nachman, M. W. (2022). Genetic and evolutionary basis of human facial diversity. *Nature Reviews Genetics*, 23(9), 549-562. <https://doi.org/10.1038/s41576-022-00490-6>

Jobling, M. A., Hollox, E., Hurles, M., Kivisild, T., & Tyler-Smith, C. (2019). *Human evolutionary genetics* (3rd ed.). Garland Science. (Özellikle Bölüm 5: Genetic Variation and Individuality)

Butler, J. M. (2022). Forensic DNA typing: Methods, applications, and uniqueness of genetic identity. *Forensic Science International: Genetics*, 56, Article 102600.

<https://doi.org/10.1016/j.fsigen.2021.102600>

Ballard, Z., & Ozcan, A. (2019). Individuality of fingerprints and its impact on biometric security systems. *Nature Communications*, 10(1), Article 4019. <https://doi.org/10.1038/s41467-019-13311-6>

Langenburg, G. M., Hall, C., & Rose, T. (2020). Fingerprint uniqueness and identifiability: Evaluating reliability and validity in forensic practice. *Journal of Forensic Identification*, 70(3), 237-253.

<sup>2</sup> **Hawking, S., & Mlodinow, L. (2010).** *The Grand Design*. Bantam Books.

**Greene, B. (2004).** *The Fabric of the Cosmos: Space, Time, and the Texture of Reality*. Vintage Books.

<sup>3</sup> Bentley, W. A., & Humphreys, W. J. (1931). *Snow Crystals*. McGraw-Hill Book Company. [Bu eser, Bentley'nin 5.000'den fazla kar kristali fotoğrafını içermekte ve hiçbir kar tanesinin birbirinin aynısı olmadığını göstermektedir.]

---

Nakaya, U. (1954). *Snow Crystals: Natural and Artificial*. Harvard University Press. [Nakaya, farklı sıcaklık ve nem koşullarında kar kristallerinin nasıl farklı şekiller aldığını detaylandırmıştır.]

Çağlar, S. (2025, Şubat 20). **Neden birbirinin aynısı iki kar tanesi bulmak imkansızdır? Matematiksel.**  
<https://www.matematiksel.org/kar-tanelerinin-bilimi/>